

Nr 459.

Av herr **Gustafsson** i Bogla, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 53, angående pension eller understöd åt vissa i statens tjänst anställda personer m. fl.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 53 föreslås i punkt 14:o, att förre stationskarlen vid statens järnvägar Carl Johan Lugn må räknat från och med den 1 oktober 1944 under sin återstående livstid uppbära ett årligt understöd av 360 kronor, dock med villkor att Lugn till statsverket överlåter sin rätt till pension enligt pensionsstyrelsens frivilliga försäkring.

Kungl. järnvägsstyrelsen har som framgår av propositionen verkställt utredning i ärendet och åberopar som grund för det föreslagna understödet av 360 kronor vissa jämförelser med den pension som Lugn skulle ha erhållit om han vid pensionsålderns inträde tillhört Jönköping—Gripenbergs järnvägsaktiebolags pensionsfond eller om Lugn till pensionsstyrelsen inbetalat det belopp som Lugn erhöll från det enskilda järnvägsaktiebolagets konkursbo. Kungl. järnvägsstyrelsen finner, att om Lugn hade handlat enligt det senaste alternativet, så hade Lugn vid 67 års ålder kommit i åtnjutande av ungefärligen samma pensionsbelopp — tillsammans med det föreslagna understödet — som i först omnämnda alternativet.

Kungl. järnvägsstyrelsen anser också fallet Lugn vara i överensstämmelse med ett beslut som fattades vid 1944 års riksdag angående understöd till en annan förutvarande befattningshavare vid Jönköping—Gripenbergs järnväg.

1944 års riksdag beslöt emellertid i anledning av motion nr 304 i andra kammaren att tre pensionerade f. d. befattningshavare vid Jönköping—Gripenbergs järnväg skulle erhålla pension, beräknad som om dessa hade innehaft ordinarie anställning i lönegrad A 5. Riksdagen biföll ifrågakommande motion, varigenom dessa erhöilo en betydande pensionsförbättring. Rörande omförmälda f. d. befattningshavares namn, anställningsförhållanden m. m. hänvisas till motionen 304.

I jämförelse med de i denna motion berörda f. d. kamraterna vid Jönköping—Gripenbergs järnväg kommer Lugn i en mycket oförmånlig ekonomisk ställning på ålderns dagar. Det kan häremot invändas att dessa hans kamrater voro medtagna i den förteckning över befattningshavare i Kungl. Maj:ts proposition nr 286 till 1943 års riksdag, vilka skulle beredas ordinarie anställning vid statens järnvägar, samt att Lugn på grund av åldersskäl icke kunde ifrågakomma till ordinarie anställning.

Man bör dock i detta sammanhang bemärka, att de i motionen 304 omnämnda f. d. befattningshavarna vid Jönköping—Gripenbergs järnväg hade före den 1 december 1943 pensionerats och de hade följaktligen icke medhunnit att inbetala några avgifter till den högre pension som de på grund av riksdagens beslut erhöilo.

Även om man icke kan göra gällande, att det finns förutsättningar för ett yrkande om att Lugn skulle få pension enligt kungl. kungörelsen av den 30 juni 1942 eller någon annan pensionsförfattning, synes det undertecknad dock rimligt och rättvist, med hänsyn till Lugns långa och oförvitliga tjänst som järnvägsman — med sammanlagd tid vid Jönköping—Gripenbergs järnväg och statens järnvägar av 39 år och 4 månader — och med hänsyn till den välvilja riksdagen visade genom beslutet i anledning av motionen 304 i andra kammaren 1944, att ifrågasätta om inte Lugn, bortsett från det föreslagna understödsbeloppet av 360 kronor, även borde få behålla den frivilliga pensionen.

I anledning av vad här ovan anförts hemställas,

att riksdagen må besluta om sådan ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 53 punkt 14:o, att sista satsen i yrkandet som börjar med orden: »dock under villkor» må utgå och att sålunda riksdagen må medgiva, att förre stationskarlen vid statens järnvägar Carl Johan Lugn må, räknat från och med den 1 oktober 1944, under sin återstående livstid av trafikmedel uppbära ett årligt understöd av 360 kronor.

Stockholm den 24 februari 1945.

Edvin Gustafsson
i Bogla.
